

תמונת סוכנות הידיעות הסינית
— מה זה —

第 0355 稿总说明

1962年9月29日

以色列工人罢工

十多万以色列工人在9月29日举行半天的抗议罢工。要求立即支付全部生活津贴。这次罢工是由29日——吉里安政府宣布以冻结价值和“新经济政策”以来，以色列工人举行的第二次全国性罢工。
28/687 这是 在特拉维夫——拉马特甘的公路上罢工者和警察发生了激烈的冲突。

הכותרת שדה

— הפגנה קטנה? —

צים והעלים מעיני יהודי הונגריה — ר' במיוחד מעיני יהודי העיר קלוינובורג — את הגורל הצפוי להם, תמורת הצלת קומץ מיוחסים וקרובים. זאת היתה דעתו של השופט בנימין הלוי, וגם דעתו של אדולף אייכמן, בשיחותיו עם העתונאי הנאצי וילם זאסן.

“שטות גמורה” השיבו קסטנר עצמו וידידו, ביניהם יואל ברנרד. טענתם: כל יהודי הונגרי ידע היטב מה צפוי לו, ולא היה כל צורך בהודעה מיוחדת.

בשבוע שעבר הושמעה טענה אשר סייעה בידי אייבי קסטנר. למרבה הפליאה, היא הועלתה דחקא מעל עמודי דבר, עתון ש־הגן על קסטנר עד הסוף המר.

החטא הרביעי. דבר לא דיבר על קסטנר עצמו. הוא ייחד את דבריו לרב יואל (“הרבי מסאטמאר”) טייטלבוים, שונא הציונות וישראל.

הסאטמארי היה אחד הלא־ציונים המעטים שזכו למקום ברכבת קסטנר, ושניצולו מן הארובות של אושוויץ. אולם הוא היה כפוי טובה: אך הגיע לניו־יורק, החל ל־השמין שוב את ישראל. בספר שהופיע לא מכבר, קבע טייטלבוים את ההלכה כי כל יורה לישראל היא חטא בחזקת “יהרג ואל יעבור”, כמו עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכת דמים. כי הציונות דוחה את ימי המשיח, והיא אשמה, בין השאר, ברצח הששה מליון יהודים.

זה היה יותר מדי גם לדבר. השבוע השיב בהאשמה מוחצת: “יש ויש מה לספר על התנהגותו של הסאטמארי בנינו קלוי־נבורג. מאותו הזמן כאשר כבר ידע ששמו כלול ברשימה (של נוסעי רכבת קסטנר, שאייכמן נתן לה לנסוע לשווייץ), השמיע הצהרות מרגיעות. אותם שלא היו ברשימה ושפנו אליו, כלאיש קדוש, בבקשת עצה, אם לנצל אפשרות לבריחה מהגיסו, הניא אותם בעצמו מכל נסיון לכך.”

היתה זאת בדיוק ההאשמה שהוטחה בפני קסטנר עצמו. באיחור של שמונה שנים הודה דבר כי יהודי קלוינובורג אמנם לא ידעו מה צפוי להם, ושאלו ידעו היו יכולים לעשות רבות הצלת עצמם.

עתונות

הפגנה קטנה מאד

התמונה שהופיעה על שער העולם הזה (1282), משכה את תשומת־לב העורכאים הזרים. היא הראתה קבוצה של שוטרים מכים באלות בפועלים שהשתתפו בהפגנת ועדי־הפעולה למען תשלום תוספת־היוקר. השביתה הקיפה כמה אלפי פועלים, בעיקר במחוז דן.

איש לא התעניין בה יותר מאשר עורכי

במדינה

(המשך מעמוד 6)

מדים הירוקים ונעולי המגפיים המבריקים. לא הם לא שמחים בשימחת יום־עצמאותנו. אולם שמתחם קשורה בנו ישירות — כי הסוחר הניו־יורקי הרוולד נזח בורגר נידון באותו בוקר לשלוש שנות מאסר.

בורגר (42) השתחרר מחיל־האחיר האמרי קאי באירופה במרס 1960, בדרגת רב־סרן. הוא השתלב מהר בחיי־המסחר והפך בניו־יורק סוחר מצליח, המנהל את רוב עסקיו באירופה המערבית, כולל שני חלקי גרמניה. קצין־ריגול מורח־גרמני, גינטר מנל (37), שברח לפני ששה חודשים למערב גרמניה, הלשין עליו בפני שלטונת־הבטחון המערב־גרמניים, שאסרוהו מייד. מנל האשים את בורגר בכך, שריגל במשך תקופה ארוכה עבור שרותי הריגול הקומוניסטיים במזרח גרמניה. יש הטוענים כי גינטר מנל, שהיה מגייס סוכנים בברלין, מתנקם מאז בואו למערב בכל אותם אנשים, בני כל העמים, אשר להם הוציע להיות סוכניו ואשר סירבו לעבוד בשבילו.

לפני המישה חודשים נעצר בורגר והוחרק בקירות ניהולו בהגינות ובגיטלמניות, או אם ניהולו בשיתוף הושגות של הגסטאפו, הידועות גם לחוקרי שירות־הבטחון המערב־גרמני של היום. השאלה אף לא הועלתה.

הסניגור המזור. עו"ד מרקס, לא יהודי, הופיע כסניגור. קשה לומר שמילא את תפקידו כיהא. הוא בוודאי לא הגיע להריפתו ולעקשנותו של התובע מקס וילנר, שהתעלה על עצמו במשפט בורגר. ראיתי את וילנר כתובע במשפטים של פושעי־מלחמה נאציים. זכורני כיצד התי־פלאתי על חוסר השתללותו וחולשתו כי תובע באותם משפטים. דומה כי הגרמני וילנר ניסה במקרה בורגר לכפר על חטאו כלפי בני־עמו, פושעי־המלחמה הנאציים, עבורם דרש בזמנו ענש־מאסר. לא הייתה היחיד שהתפלא על וילנר — עלו עלי העותנאים הגרמניים.

בורגר, שהיה האזרח האמריקאי הראשון שהועמד לדין בעתון ריגול בפני בית־דין מערב־גרמני, הפתיע את הכל בטענות ה־הגנה שלו — טענות אותן ביטל בצחוק גדול אפילו סניגורו, מרקס.

“ריגולתי עבור ישראל...” “חשבתי כי אני אוסף ידיעות עבור ישראל, מ־לדת בני עמי...” אמר בורגר בעדותו, לאחר ששוכנע כי לא תעוררה לו טענות הכחשה מוחלטת — אפילו הוא חף־מפשע.

הוא סיפר כי אמנם אסף ידיעות וסודות צבאיים משני חלקי גרמניה ומסרם לאיש־הקשר שלו, שהיה גם האיש שגייס אותו — אולם הלה הוכיח לו כי הוא עובד למען שרותי המודיעין של מדינת־ישראל.

כאן קם הסניגור והפסיקו בתנועת־יד של ביטול ובחיוך גועלי: “שטריות רבות, שטריות”, אמר באירוניה, “האיש הוא בעל אינטליגנציה טבעית גבוהה, ואינו יודע מה השימוש הנכון לה.”

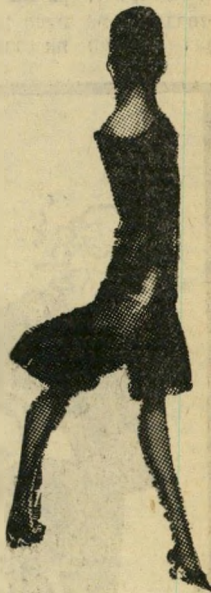
“הסיפור על הריגול למען ישראל מג־חך, שבר הסניגור את קו ההגנה של לקוחו, “הרי ישראל לא תרגל כאן — כי בלי עזרתה של ארצות־הברית ובלו הסייע הכלכלי של גרמניה המערבית לא יכולה מדינה קטנה זאת להתקיים...” ובהו המתישב לפתע על מקומו, כשהבעת־סיפוק בלתי־מוגבלת על פניו חרושות הקמטים. התובע אמר לי מאוחר יותר: “אילו ב־אמת היה מרגל עבור ישראל, לא היו מהמירים כל־כך. היינו מגלים הבנה למע־שהו, שהרי אמונתו יהודית...”

האומנם? בבית־המשפט טען התובע: “זה היינו חך אם הנאשם ריגל עבור ישראל או הקומוניסטים. ישראל אינה שייכת למדי־נות הברית האירופית, ולכן ריגול עבורה הוא כריגול עבור כל מדינה אויבת...” וילנר פירט את סעיפי גליון האישום, תוך דפיקות בלתי־רפוסקות של אנרופו השמאלי הקטן על שולתנה, עד שאב בית־המשפט הת־עצבן: “אבקש מאדוני להפסיק את הדפיקות זה מעצבן אותי...”

שלושה יהודים. “בורגר שירת את מזרח־גרמניה בשירות ריגול פנימי והיצוני”, אמר וילנר, “הוא התענין בקרב אנשי ה־צבא האמריקאי על מועדי תמרונים, בסיסי טילים, השתלמות חיילים גרמניים ביחידות האמריקאיות, מסכת־הגאוז החדישה ביותר, תוכנית האזעקה של יחידות־תותחנים ו־תוכנית ישוב של משפחות החיילים ה־אמריקאים בגרמניה (לא מן הנמנע כי בורגר ידע את כל הפרטים האלה עוד מהיותו רב־סרן בחיל האחיר האמריקאי).

הוצאת אלדר תליאכוב
כהסכם עם
THE EUROPEAN PRESS
London
מתכבדת להוציא לאור
בעברית ובאנגלית

הרומאן
המתוקה
והמופלאת
מאת
עדוא בוגריון

THE SWEET
AND THE
OBLIVIOUS

a novel by
IDDO BIN-GORION

המהדורה העברית נמצאת למכירה בכל חנויות הספרים המובחרות.

הפצה ראשית: סוכנות י. ברונפמן רח' צילנב 2, תיא, טל. 64242

The English version, by Julian Chagrin, will be available on May 31st.

המנוי

קיבלת
חשבונך.
נא פרע
אותו בהקדם.

חליפות הריון

בגדר מיוחדת

תאם
ת'א שדור חסדיק 19
62.19.13.12 01616k